

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **JUDr. R.R.**, nar. X.X., bytom B.B., K.K., zastúpeného P.i s.r.o. prostredníctvom advokátky JUDr. E. M., B.B., K.K., proti žalovanej **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č.10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 1. apríla 2010 číslo 5812/2010-BA, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. augusta 2010, č.k. 23 S/48/2010-60, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. augusta 2010, č.k. 23 S/48/2010-60, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. augusta 2010, č.k. 23 S/48/2010-60, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej z 1. apríla 2010 číslo 5812/2010-BA, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky v Banskej Bystrici z 9. decembra 2009 číslo 700-26509/09-27, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe 26. júna 2007 nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, ktoré vzniklo 1. júla 2005.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaná pri rozhodovaní vo veci postupovala v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Zaujal právny názor, že vznik a zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 citovaného zákona. Žalobca nebol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, preto musí byť považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu pre potreby zákona o sociálnom poistení. Advokát ako konateľ obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej advokátske služby, je zapísaný v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou, je naďalej podľa § 15 zákona o advokácii oprávnený poskytovať právne služby samostatne, aj keď nositeľom tohto oprávnenia je obchodná spoločnosť. Táto spoločnosť ako právnická osoba, za ktorú koná advokát ako konateľ, je naďalej nositeľom oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb a disponuje aj oprávnením na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení. Aj za takýchto okolností advokát, ktorý za spoločnosť koná je aj naďalej zapísaný v zozname advokátov a nestráca svoju spôsobilosť konať samostatne, a to ani v prípade, keby sa tohto práva vzdal v prospech spoločnosti akou je advokátska kancelária s právnou formou spoločnosti s ručením obmedzeným. Žalobca dosiahol za rozhodujúce obdobie, ktoré platilo pre dátum odhlásenia 27. júna 2007, t.j. za rok 2005 príjem, ktorý bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu vypočítaného podľa § 138 ods. 9 cit. zákona, nespĺňal podmienky na odhlásenie z povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia ku dňu 27. júna 2007. Išlo o príjem spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti, preto správne žalovaný rozhodol, že povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie 26. júna 2007 nezaniklo.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný (§ 250k ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súd prvého stupňa nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že žalobcu ako konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným nemožno považovať za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 5 písm. d) zákona o sociálnom poistení. Postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby mal od 12. augusta 2004 do 26. júna 2007, kedy došlo k zmene právnej formy z verejnej obchodnej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným, kedy stratil status spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a teda aj

samostatne zárobkovo činnej osoby. Ku dňu 30. júna 2007 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniklo a v relevantnom období od 1. júla 2007 do 30. júna 2008 žalobca ako konateľ nemal príjem z podnikania, ale príjem zo závislej činnosti. Tvrdil, že krajský súd v Banskej Bystrici sa v rozsudku nezaoberal charakterom príjmu žalobcu ako konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným z hľadiska zákona o dani z príjmu a neposúdil z tohto pohľadu vznik, resp. trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal o priznanie náhrady trov konania za právne zastupovanie.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo podané nedôvodne.

Žalovaná v napadnutom rozhodnutí ako aj krajský súd v rozsudku podrobne odôvodnili, prečo žalobca, ktorý sa stal od 27. júna 2007 spoločníkom a zároveň konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 zákona o advokácii, nezaniklo povinné sociálne poistenie ako samostatne zárobkovo činnej osobe podľa § 21 zákona o sociálnom poistení.

Odvolací súd sa s týmito dôvodmi plne stotožňuje a na zdôraznenie ich správnosti podľa § 219 ods. 2 OSP dopĺňa, že § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení vymedzuje pojem samostatne zárobkovo činnej osoby. Upravuje aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti. Existencia oprávnenia advokáta na výkon advokátskej činnosti je podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu. To má za následok, že musí byť považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu na účely zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b) a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 cit. zákona.

Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava obsiahnutá v § 12 zákona o advokácii, ktorý upravuje formu, ktorou môže advokát vykonávať advokáciu, lebo základným predpokladom pre výkon advokácie je vykonávanie takejto činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Na výkon advokátskej činnosti je teda oprávnený len advokát, ktorý je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora. Vymedzenie pojmu samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať túto činnosť.

Navyše § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným a účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb jednotlivých spoločníkov a konateľov, ktorými môžu byť len advokáti, a ktorých účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, postupu žalovanej a rozsudku krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná dostatočne zistila skutkový stav. Námietky, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje rozsudok krajského súdu boli v zásade zhodné s námietkami, ktoré žalobca uplatnil už v konaní na súde prvého stupňa a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 219 ods.1 a 2 OSP potvrdil.

Účastníkom Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 a § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová